

Sziasztok, újra én vagyok!

Nem értem ezeket a gondviselő óriásokat! Amióta az eszemet tudom, mindig pont a nappali pihenő kellős közepén akartak velünk játszani, amikor csak álmosan hunyorogtunk rájuk. Az éjszakai játékidőben bezzeg hiába vártuk őket!

Most jutott eszembe: Voltatok már állatkórházban? Képzeljétek, az állatkertben kettő is van. Egyikben a bennlakókat gyógyítják, a másikba pedig a látogatók hoznak megmentésre szoruló kinnlakókat. Én már jártam az elsőben, bár lehet, hogy csak álmodtam, mert az emlékeim annyira homályosak. Nem éreztem magam betegnek, csak egy-két napig fájdogált a hátsó lábaimnál.

Két hétig egy külön kuckóban pihentem, amíg jobban lettem.

Szerencsére hamar visszatérhettem a megszokott otthonomba, mert, ahogy egy régi patkánybölcsesség tartja: a honvágyra nincsen gyógyfű. Léteznek izgalmas illatú, távoli helyek, amelyek hívogatják az olyan mindenre kíváncsiakat, mint Bodza, ám számomra tökéletes a jól bevált régi kis kuckóm, és senkiével sem cserélném el, soha!

Bodza a távolból érkező, ismeretlen illatokat vizslatja a birodalmunk legszélén.

Málna elsőként jött rá, hogy hogyan juthat be és ki ezen a billenős bejáraton

Figyeld meg!

Mi, vándor-patkányok kerüljük a nyílt terepet. Mindig a legjobban védett útvonalakat választjuk, és a bujkálós játéokra is mindig kaphatók vagyunk.

Tudod-e?

Az elnevezésünk megtévesztő. Nem szeretünk vándorolni, sőt, őrizzük az otthonunkat, még néhány vizeletcseppel is megjelöljük a kedvenc helyeinket, hogy mások tiszteletben tartsák. A tudományos elnevezésünk, a *Rattus norvegicus* sem helytálló. Egykor norvég világjáró hajók szállították Európába az elődeinket az eredeti otthonaikból. Ezért hitték azt, hogy Norvégiából származunk. Idővel annyifelé szétterjesztettek minket, hogy ma már senki nem tudja pontosan, merre lehetett az igazi őshazánk.

Ennyi volt mára. Szép álmokat!